

Bez riskování by se opravy školy nedočkali

CHRASTAVA Riskovat a jít proti úřadům nebo nečinně čekat a doufat, že to dobře dopadne? Takové dilema řešili v Chrastavě kvůli opravě budovy základní školy ve Školní ulici. Přestavba má být největší investicí města v celé jeho historii. Jenže většina peněz má jít z Evropské unie a Centrum regionálního rozvoje (CRR), které má na zakázku dohlížet, nestihá. Přitom bez pozhřebání CRR by neměla Chrastava výběrové řízení vypsat.

„Kdo nezažil byrokracií ohledně dotací z Unie, tak nemá ponětí, co byrokracie je. Projekt na opravu školy jsme odevzdali 10. února 2017, v červnu 2017 mělo být jasno. Nebylo, dotaci nám přiznali až letos v lednu. Ovšem s varováním, že nesmíme vypsat výběrové řízení, dokud Centrum regionálního rozvoje zadání nezkontroluje,“ líčí starosta Chrastavy Michael Canov.

Problém je ovšem v tom, že škola má být modernizována do června 2019. Kdyby město zakázku urychleně nevypsalo, termín dokončení by se nepodařilo dodržet a dotaci by museli vrátit. Jenže z CRR chodí do Chrastavy stále stejná odpověď. „Kapacita specialistů na veřejné zakázky je i nadále vyčerpána. Termín kontroly není v tuto chvíli možné určit ani odhadnout,“ stojí v emailu od Markéty Neumannové z Centra regionálního rozvoje.

V Chrastavě se proto rozhodli riskovat. Rada města i přes hrozbu vrácení dotace výběrové řízení vypsala. Druhý den nato přišel z ministerstva pro místní rozvoj email, že zakázku je možné realizovat, aniž by se čekalo na kontrolu ze strany CRR.

„Je v tom prostě nepořádek. Kdybychom do toho nešli a nepsal na všechny možné strany, tak oprava školy nikdy nezačne. Čekali jsme zbytečně šestnáct měsíců jenom proto, že úředníci nestíhají,“ dodal Canov. Ten se přitom obává, aby se do výběrového řízení vůbec někdo přihlásil. „Protože ho vypisujeme se značným zpožděním, tak se bojím, že většina firem už má zakázky na letošek zajištěné a my budeme mít smůlu,“ dodal Canov. (pap)

Takhle dělal filmy Jiří Trnka. Škola láká na nové obory

Základní umělecká škola v Liberci nově láká na ateliéry skla a animace. Mají zvýšit prestiž jejich žáků.

Jana Pavlíčková
redaktorka
MF DNES

LIBEREC Naučit se dělat animovaný film stejně jako to dělal slavný Jiří Trnka. To teď mohou žáci výtvarných oborů liberecké Základní umělecké školy.

„Konečně už to nebudeme dělat na kolenou. Máme vybavení na počítačovou animaci, ale teď jsme poříдили profesionální zařízení, které umožní výuku loutkové, ploškové i kreslené animace tak, jak se to dělalo už za časů pana Trnky. Zájem dětí o animaci je veliký, problém mají jen s trpělivostí. Než se vyrobí jedna vteřina filmu, musí se udělat pětadvacet obrazů,“ líčí učitel Ondřej Mašek.

Vybavení animačního ateliéru napomůže podle ředitele školy Tomáše Kolafy k dalšímu rozvoji talentu u dětí. „Máme velmi dobré výsledky u přijímacích zkoušek našich žáků na umělecké střední i vysoké školy. Nechceme ale usínat na vavřínech, chceme naši výuku posouvat dál,“ uvedl Kolafa.

Kromě animace tak škola nově nabízí i ateliér skla, v podstatě jako jedinou základní umělecká škola v republice. „Nebudeme tu ale učit foukat sklo nebo broušení a rytí, to necháme na středních sklářských školách. Máme tu zařízení na pískování skla a pec na lehané sklo, výhledově chceme zařadit i práci na kahanu. Čili ty nejzákladnější sklářské obory,“ řekla vedoucí výtvarného oddělení Renata Šikolová. Hlavním smyslem ateliéru je nasměrovat

Animační ateliér Učitel Základní umělecké školy v Liberci Ondřej Mašek v novém animačním ateliéru. Foto: Ota Bartovský, MAFRA

děti k dalšímu studiu na sklářských školách, kterými je Liberecký kraj specifický.

„Chceme být takovým předstupněm, vyhledávat pro zdejší sklářské školy talenty. Střední školy už se zaměřují na jednotlivé specializace, nám by se ale mohlo podařit vytipovat děti, které mají pro sklo talent a cit a pak je nasměrovat k dalšímu studiu. Doufám, že se nám podaří do toho zapojit i další základní umělecké školy,“ řekl Kolafa.

Ředitel všech tří sklářských škol v kraji iniciativu základní umělecké školy vítají. „Běžně tyto školy vyhledávají talenty a trénují je v klasických technikách jako kresba, malba, modelování. Ale ze své zkušenosti vím, že sklo je magický materiál, a čím dřív se k němu děti dostanou, tím víc jsou motivovány jít na sklářské školy, o což nám jde. Máme v kraji tři sklářské školy, na prostý světový unikát a je dobré zachovávat kontinuitu,“ sdělil Pavel

Kopřiva, ředitel sklářské školy v Kamenickém Šenově. Podle něj se rodiče rozhodně nemusí bát, že po studiu na sklářské škole nebude mít jejich dítě práci.

„Sklářství je znovu na vzestupu, firmám se daří a je poptávka po lidech vzdělaných v oboru. Trochu tady ještě panuje taková představa z dob minulého režimu, že kdo fouká sklo, tak je takové nemešlo, že se k němu jinému nehodí, že nemá hlavu na učení. To je ale na-

prostý omyl. Je to nádherné, ruko-dělné řemeslo, kde se předpokládají lidé šikovni, inteligentní, což se pak projevuje i dál v celém sklářském průmyslu,“ míní Kopřiva.

Že mají vyučení skláři velkou šanci na uplatnění, potvrzuje i umělecký rytec skla Ladislav Ševčík ze Železného Brodu. „Šance na uplatnění není jen v Česku, ale i v zahraničí. Boom zažívá sklo například v Číně, kam se české skláře snaží teď ve velkém nalákat,“ řekl Ševčík.

Nemocnice uloží dětem vzpomínky do kufříku

ČESKÁ LÍPA Kufříky se vzpomínkami na první dny svého života dostanou v nemocnici v České Lípě děti, jichž se biologičtí rodiče z nějakého důvodu po narození vzdali.

„Nemocnice se jako první v Libereckém kraji zapojila do charitativního projektu Život v kufříku, který má odloženým dětem v budoucnu pomoci při hledání vlastní identity,“ řekla mluvčí nemocnice Kateřina Amrichová.

Českolipská nemocnice je druhým největším zdravotnickým zařízením v Libereckém kraji. Loni tam na svět přivedli 1 105 dětí. „K adopci jich šlo sedm,“ doplnila Amrichová.

Zatímco děti vyrůstající v bezpečí vlastních rodin svou minulost znají, odložené děti tuto příležitost často nemají. Mohly zažít změnu rodiny, sociálních pracovníků, domova i okolí a jejich minulost může být zapomenuta a ztracena. To má často negativní vliv na vytváření jejich identity. A právě v tom mají kufříky pomoci.

Od Nadačního fondu La Vida Loca získala zatím českolipská nemocnice deset kufříků a také tiskárnu na pořizování fotografií. Sestry budou podle Amrichové do kufříků ukládat nejdůležitější informace o prvních dnech narození miminka a také různé suvenýry, jako vzpomínku na jejich pobyt v českolipské nemocnici.

„Informace o pečujících a láskyplných náručích, to vše je evidováno

Do projektu Život v kufříku se v celé zemi zapojilo už 24 nemocnic.
Foto: Nadační fond La Vida

spolu s fotkami v těchto kufřících. Obsahují i ručně vyrobené hračky, pletený obleček, dudlík, lahvičku, fotoalbum a památníček,“ popsala obsah malého zavazadla spolkupředsedkyně fondu Iva Říhová.

Shromáždění faktů o době i o lidech, kteří jsou s obdobím po narození spojeni, pomůže podle předsedkyně správy fondu Martiny Opařové dětem přijmout minulost a vykoučit do budoucnosti. „Proto velmi děkujeme sestřičkám, které pečují o tato miminka a pečlivě zaznamenávají všechny údaje o jejich prvních dnech,“ dodala.

V celé České republice se už do projektu Život v kufříku zapojilo 24 nemocnic. (ČTK)

„Vyřešme si problémy v Evropě.“ Jablonec nevyvěsí vlajku Tibetu

JABLONEC NAD NISOU Již třetí rok po sobě se na budově jablonecké radnice nezatřepotá vlajka Tibetu. Neúčast v celosvětové kampani upozorňující na porušování lidských práv v malé zemi ve střední Asii odsouhlasili jablonečtí zastupitelé.

Tibetský prapor visel na radnici naposledy v letech 2013 až 2015. Předtím ho město na svém území taktéž nechťelo. Uzavřelo totiž partnerství s jihočínským městem Pej-Chaj a nechťelo přímý aktem ohrožit obchodní styky s Čínou. Vlajka Tibetu totiž mimo jiné připomíná povstání Tibetanů proti čínské okupaci. Letos je důvod jiný. Primátor Jablonce Petr Beitl (ODS) uvedl, že by si Evropa měla nejprve vyřešit své problémy s lidskými právy doma a pak se teprve zabývat bezprávím v jiných částech světa.

„Mám za to, že Evropa má dost svých problémů s lidskými právy, než abychom se zabývali lidskými právy v daleké zemi za mořem, která má navíc úplně jinou kulturu. Tím se můžeme zabývat, až si to tady v Evropě všechno srovnáme a srovnáme se například s následky toho, co jsme udělali v Sýrii nebo v jiných zemích ostatních kontinentů. Pak teprve radně někde v zahraničí,“ komentoval nepověšení tibetského symbolu Petr Beitl.

S primátorovým postojem nesouhlasí třeba opoziční zastupitel Jin-

dřich Berounský (exZměna). Podle něj se Jablonec do ničeho nemíchá. Jde o symbolickou podporu nejen národa v Tibetu, ale i o podporu lidských práv všeobecně. „V kontextu současné politické situace a ne úplně dobré situace Evropy je nanejvýš žádoucí ukázat nějakou solidaritu. Přece i v našich dějinách jsme zažili mnoho období a epoch, kdy jsme byli utlačováni a nebyli uznáváni. Nejde o žádné vměšování ale symbolickou podporu,“ uvedl Berounský.

Beitl si však nemyslí, že by šlo pouze o obecné podpoření lidských práv ve světě. „Tento názor

nesdílím, protože se vměšujeme někam na úkor někoho a to rozhodně není nic obecného. Pokud chceme podporovat lidská práva, udělejme něco pro to, abychom podpořili něco konkrétního,“ dodal primátor.

Jablonečtí zastupitelé mimo toho, že neschválili vyvěšení tibetské vlajky na budově magistrátu, nepodpořili ani další Beitlův návrh s tím spojený. Nejvyšší představitel města totiž politikům předložil materiál, v kterém chtěl, aby o problematice tibetské vlajky přestalo rozhodovat zastupitelstvo a tato pravomoc přešla na radu města. – Martin Trdla

Letos bez vlajky Tibetský prapor visel na jablonecké radnici naposledy v letech 2013 až 2015. Letos tam opět nebude. Foto: Město Jablonec

Nový Bor

Školáci bavili důchodce

Na cenu Gratias Tibi nominovalo město Nový Bor čtvrťáky ze Základní školy náměstí Míru. Je to za jejich projekt zvaný 72 hodin: Děti seniorům. Cenu za občanskou aktivitu uděluje humanitární organizace Člověk v tísni mladým lidem, kteří ve volném čase dobrovolníci, snaží se zlepšovat své okolí nebo jinak dávají najevo, že jim svět okolo nich není lhostejný. „Děti zahrály upravenou českou pohádku Červená Karkulka seniorům v domě s pečovatelskou službou. Pohádka byla hraná a zpívaná, doplněná převleky,“ popsala vedoucí životního oddělení novoborské radnice Jitka Kopčáková. (jan)

Liberecký kraj

Kalendář zve na ekologické akce

Pedagogům, ale i rodinám s dětmi je určen nový kalendář ekovýchovných a zemědělských akcí, který vydal krajský úřad. Čtenáři v něm najdou přehled ekovýchovných a zemědělských programů, které se letos v kraji uskuteční. Základní informace o akcích jsou navíc propojeny s webovou aplikací Libereckého kraje www.kalendar-akci-lk.cz a také weby spolupracujících organizací. Kalendář je k mání zdarma ve vestibulu krajského úřadu, na Regionální agrární radě kraje či ve vybraných informačních centrech. (ad)